

Zalecenie w sprawie polityki rozwoju regionalnego

Nieoficjalne tłumaczenie

**Instrumenty
prawne OECD**

Niniejszy dokument opublikowano pod auspicjami Sekretarza Generalnego OECD. Dokument ten jest Instrumentem prawnym OECD i może zawierać dodatkowy materiał. Opinie i argumenty zawarte w dodatkowym materiale niekoniecznie odzwierciedlają oficjalne stanowiska państw członkowskich OECD.

Niniejszy dokument oraz wszelkie zamieszczone w nim dane i mapy nie naruszają statusu ani suwerenności jakiegokolwiek terytorium, przebiegu granic międzynarodowych i podziałów oraz nazw jakichkolwiek terytoriów, miast lub obszarów.

Niniejszy dokument jest bezpłatny. Może być powielany i rozpowszechniany bezpłatnie bez konieczności uzyskiwania zezwolenia, pod warunkiem, że nie będzie zmieniany. Dokument ten nie podlega sprzedaży.

Jest to tłumaczenie nieoficjalne. Pomimo dołożenia wszelkich starań w celu zapewnienia zgodności z oryginalnymi tekstami, jedynymi oficjalnymi wersjami są teksty w języku angielskim i francuskim dostępne na stronie internetowej OECD <https://legalinstruments.oecd.org>.

Informacje ogólne

Zalecenie w sprawie polityki rozwoju regionalnego zostało przyjęte przez Radę OECD na posiedzeniu na szczecelu ministerialnym w dniu 8 czerwca 2023 r. na wniosek Komitetu Polityki Rozwoju Regionalnego (RDPC). Zalecenie zapewnia Członkom spójne i strategiczne ramy projektowania i wdrażania skutecznych polityk rozwoju regionalnego.

Potrzeba standardu w zakresie polityki rozwoju regionalnego

Rządy na całym świecie od dawna uznają istotny wkład regionów oraz znajdujących się w ich obrębie miast i obszarów wiejskich w krajowe wyniki gospodarcze, dobrobyt, zrównoważenie środowiskowe i odporność. Regiony odgrywają również kluczową rolę w gospodarczym i społecznym łagodzeniu i dostosowywaniu się do megatrendów, w tym zmian klimatu, cyfryzacji, zmian demograficznych i globalizacji, które mają wysoce asymetryczny wpływ w krajach OECD. Jednocześnie regiony w krajach OECD różnią się znacznie pod względem struktury gospodarczej, wyników i dobrobytu. Taka różnorodność ma istotne implikacje dla projektowania i wdrażania polityk. Co więcej, w wielu krajach OECD utrzymują się znaczne nierówności pomiędzy regionami.

RDPC od dawna dowodzi, że wyniki krajowe często ukrywają znaczne różnice w wynikach gospodarczych, środowiskowych i społecznych w zależności od miejsca zamieszkania. Jako najważniejsze międzynarodowe forum dla decydentów wysokiego szczebla zajmujących się rozwojem regionalnym, RDPC kierowała wielostronną debatą na temat polityki rozwoju regionalnego przez ostatnie 20 lat, poprzez dogłębne przeglądy przeprowadzone w różnych krajach członkowskich OECD, w tym na poziomie regionalnym i lokalnym, oraz liczne publikacje. W ten sposób RDPC pomogło ukształtować międzynarodową debatę - wyrażając "dlaczego", "co" i "jak" polityki rozwoju regionalnego.

Niedawne kryzysy nie dotknęły regionów w poszczególnych krajach w ten sam sposób. Asymetryczny wpływ tych wstrząsów rzucił światło na podatność niektórych regionów na zagrożenia. Podkreśliły one również fakt, że polityki potrzebne do złagodzenia wstrząsów nie mogą być przestrzennie ślepe, biorąc pod uwagę ich silnie zróżnicowany wpływ terytorialny. Ostatnie kryzysy stanowią również najnowszy dowód na to, że ignorowanie dużych nierówności regionalnych wiąże się z wysokimi kosztami. Jednocześnie regiony nie są w równym stopniu przygotowane do radzenia sobie z megatrendami. Rola polityki rozwoju regionalnego jest zatem ważniejsza niż kiedykolwiek, aby pomóc decydentom w zarządzaniu tymi złożonymi wyzwaniami i kompromisami oraz budowaniu odpornych regionów.

Integracyjny proces opracowywania zalecenia

W 2022 r. RDPC określiła opracowanie standardu OECD w zakresie rozwoju regionalnego jako priorytet w celu zebrania dowodów, wniosków i praktyk politycznych zebranych w ciągu ostatnich 20 lat. Na tej podstawie w maju 2022 r. RDPC po raz pierwszy omówiła opracowanie zestawu zasad przewodnich dotyczących rozwoju regionalnego. Biorąc pod uwagę duże zainteresowanie członków tym tematem, zaproponowano ujęcie zasad przewodnich w zaleceniu OECD.

Korzystając z tych prac, zalecenie zostało opracowane w ramach integracyjnego i interaktywnego procesu. Korzystała ona z komentarzy, sugestii i opinii RDPC oraz szeregu środowisk politycznych OECD. Filary Zalecenia zostały również przedstawione wybitnym interesariuszom w dziedzinie rozwoju regionalnego podczas seminarium konsultacyjnego w marcu 2023 r.

Zakres Zalecenia

Zalecenie zapewnia kompleksowe ramy polityki wspierające opracowywanie i wdrażanie skutecznych polityk rozwoju regionalnego. Opiera się ono na istniejących standardach i narzędziach OECD, za które odpowiada RDPC, w tym na Zaleceniu z 2014 r. w sprawie skutecznych inwestycji publicznych na różnych szczeblach administracji [[OECD/LEGAL/0402](#)] oraz Deklaracji z 2019 r. w sprawie polityki budowania lepszej przyszłości dla regionów, miast i obszarów wiejskich [[OECD/LEGAL/0448](#)]. Ponadto Zalecenie opiera się [na Zasadach](#)

[OECD dotyczących polityki miejskiej](#), [Zasadach OECD dotyczących polityki wiejskiej](#) oraz [Zasadach OECD dotyczących zarządzania zasobami wodnymi](#) zatwierdzonych przez RDPC.

Zalecenie uznaje, że polityka rozwoju regionalnego jest długoterminową, międzysektorową, wielopoziomową polityką, która ma na celu poprawę wkładu wszystkich regionów w wyniki krajowe i zmniejszenie nierówności między miejscami i między ludźmi. Polityka rozwoju regionalnego uznaje, że odpowiednia wiedza potrzebna do opracowania i wdrożenia polityki dla danego miejsca jest osadzona w samym miejscu i leży w gestii ludzi i społeczności. W przypadku niektórych zwolenników, wiedza ta leży w szczególności w rdzennej ludności, która jest niezbędnym partnerem w podejściu do rozwoju regionalnego opartego na miejscu. Polityki rozwoju regionalnego mogą być przyjmowane na szczeblu krajowym lub na szczeblu władz niższego szczebla.

Zalecenie opiera się na dziesięciu uzupełniających się filarach polityki rozwoju regionalnego. Są to: 1) Opracowanie i wdrożenie strategii rozwoju regionalnego; 2) Ukierunkowanie na odpowiednią skalę terytorialną; 3) Współpraca ze społecznościami i interesariuszami w celu współtworzenia; 4) Zwiększanie odporności regionów; 5) Promowanie danych terytorialnych; 6) Ustanowienie solidnych wielopoziomowych systemów zarządzania; 7) Wzmocnienie zdolności; 8) Mobilizacja zasobów finansowych; 9) Promowanie integralności; oraz 10) Wspieranie zarządzania wynikami.

Zalecenie uznaje różnice między krajami w odniesieniu do wielopoziomowych systemów sprawowania rządów oraz różnych kompetencji lub wspólnych obowiązków, jakie władze szczebla niższego niż krajowy mają w zakresie polityki rozwoju regionalnego. Zalecenie ma zastosowanie na wszystkich szczeblach rządowych, jednak jego wdrażanie może różnić się w poszczególnych krajach i podmiotach stowarzyszonych, w zależności od kompetencji i interesów podmiotów stowarzyszonych, w szczególności na szczeblu niższym niż krajowy.

Kolejne kroki

W celu wsparcia Adherentów we wdrażaniu Rekomendacji, RDPC pracuje nad zestawem narzędzi wdrożeniowych zawierającym szczegółowe, zorientowane na działania wytyczne dotyczące sposobu wdrażania dziesięciu filarów leżących u podstaw Rekomendacji, praktyczne informacje, a także odpowiednie przykłady dobrych praktyk, które Adherenci mogliby wykorzystać jako źródło w projektowaniu własnych polityk rozwoju regionalnego. Równolegle OECD będzie nadal opracowywać odpowiednie przeglądy krajowe, prace tematyczne i raporty dotyczące dobrych praktyk, a także organizować okrągłe stoły, warsztaty

i konferencje w celu monitorowania działań i pojawiających się trendów w zakresie rozwoju regionalnego, aby zapewnić, że Zalecenie pozostanie aktualne w czasie.

RDPC przedstawi Radzie sprawozdanie z wdrażania, rozpowszechniania i dalszego znaczenia Zalecenia w 2028 roku.

Więcej informacji można znaleźć na stronie: <https://www.oecd.org/regional/>.

Dane kontaktowe: regions@oecd.org.

RADA,

UWZGLĘDNIAJĄC artykuł 5 lit. b) Konwencji o Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju z dnia 14 grudnia 1960 r;

UWZGLĘDNIAJĄC standardy opracowane przez OECD w dziedzinie inwestycji publicznych i infrastruktury, zarządzania budżetem, zamówień publicznych, oceny polityki, integralności sektora publicznego, otwartego rządu, polityki regulacyjnej, zatrudnienia i przywództwa publicznego, zmiany klimatu, środowiska, cyfryzacji i zarządzania danymi, przedsiębiorczości, gospodarki społecznej i solidarnej oraz innowacji;

UWZGLĘDNIAJĄC prace, w tym standardy, opracowane przez inne organizacje międzynarodowe, które podkreśliły kluczową rolę polityk ukierunkowanych terytorialnie oraz władz lokalnych i regionalnych, wraz z rządami krajowymi, w osiąganiu globalnych celów i niepozostawianiu nikogo w tyle;

BIORĄC POD UWAGĘ, że w wielu krajach istnieją duże i utrzymujące się nierówności w regionalnych wynikach gospodarczych i dobrobycie oraz że globalne megatrendy, w szczególności zmiana klimatu, cyfryzacja, zmiany demograficzne i globalizacja, a także różne wstrząsy i kryzysy mają asymetryczny wpływ na kraje i mogą, w niektórych przypadkach, zwiększać istniejące dysproporcje;

UZNAJĄC istotny wkład regionów oraz znajdujących się w nich miast i obszarów wiejskich w krajowe wyniki gospodarcze, dobrostan, zrównoważenie środowiskowe i odporność, a także rolę regionów w łagodzeniu skutków gospodarczych i społecznych megatrendów oraz przystosowywaniu się do nich;

UZNAJĄC, że w obliczu różnorodności geograficznej jednolite podejścia nie rozumieją, że istnieje wiele możliwych ścieżek i wiele układów przestrzennych dla rozwoju gospodarczego i jako takie same w sobie są nieodpowiednie do sprostania zasadniczo niejednorodnym wyzwaniom rozwojowym w różnych regionach i miejscach;

UZNAJĄC, że polityki rozwoju regionalnego stanowią ważne uzupełnienie polityk sektorowych, ponieważ zapewniają zintegrowaną strategię rozwoju dostosowaną do specyfiki każdego miejsca;

ZWAŻYWSZY, że polityka rozwoju regionalnego jest wspólnym obowiązkiem władz krajowych i niższych szczebli, że praktyki wielopoziomowego sprawowania rządów, w tym międzyrządowe ramy fiskalne, są częścią każdego systemu sprawowania rządów, niezależnie od poziomu decentralizacji, oraz że w związku z tym niniejsze zalecenie dotyczy wszystkich szczebli rządów, zgodnie z ramami prawnymi, politycznymi i instytucjonalnymi.

Na wniosek Komitetu ds. Polityki Rozwoju Regionalnego:

I. **UZGADNIA**, że dla celów niniejszego Zalecenia stosuje się następujące definicje:

- **Polityka rozwoju regionalnego** jest długoterminową, międzysektorową, wielopoziomową polityką, której celem jest poprawa wkładu wszystkich regionów w wyniki krajowe oraz zmniejszenie nierówności między miejscami i między ludźmi poprzez promowanie długoterminowego zrównoważonego rozwoju we wszystkich regionach za pomocą strategicznych i ukierunkowanych środków polityki publicznej, inwestycji i świadczenia usług, które są dostosowane do konkretnych potrzeb i możliwości regionów i ich mieszkańców.
- **Regiony lub miejsca** to obszary przestrzenne lub podjednostki w krajach, w których znajdują się osiedla ludzkie i społeczności różnej wielkości, które obejmują między innymi obszary oddalone, obszary wiejskie, małe i pośrednie miasta oraz ich dzielnice, a także duże obszary miejskie, podmiejskie i metropolitalne (miasta i ich strefy dojazdów do pracy) oraz obszary wiejskie w ich obrębie. Termin "region" jest używany w wymiarze przestrzennym i nie odnosi się do żadnej jednostki administracyjnej ani politycznej.

- Rządy niższego szczebla odnoszą się do wszystkich poziomów rządów poniżej poziomu krajowego, w tym rządów regionalnych i stanowych, innych pośrednich poziomów rządów (np. departamentów, hrabstw, prowincji) oraz rządów miejskich / lokalnych / metropolitalnych.
- Wielopoziomowe sprawowanie rządów odnosi się do instytucjonalnych i finansowych interakcji pomiędzy i na różnych poziomach rządów oraz szerokiego grona pozarządowych interesariuszy, w tym podmiotów prywatnych i obywateli, podczas projektowania i wdrażania polityk publicznych o wpływie na szczeblu niższym niż krajowy. Interakcja ta charakteryzuje się wzajemną zależnością między szczeblami władzy i przebiega pionowo (między różnymi szczeblami władzy), poziomo (na tym samym szczeblu władzy) oraz w sposób sieciowy z szerszym gronem pozarządowych interesariuszy (obywateli, podmiotów prywatnych).

II. **ZAŁĘCZA**, aby Członkowie i podmioty niebędące Członkami, którzy przystąpili do niniejszego Zalecenia (zwani dalej "Przystępującymi"), promowali i wdrażali skuteczną politykę rozwoju regionalnego ukierunkowaną terytorialnie w celu wspierania zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu i dobrobytowi z korzyścią dla wszystkich. W tym celu Przystępujący powinni:

1. Opracować i wdrożyć zintegrowaną i zrównoważoną strategię rozwoju regionalnego dostosowaną do różnych miejsc, poprzez:

- a) określenie, wraz z władzami szczebla niższego niż krajowy i społecznościami, jasnych i zróżnicowanych celów rozwoju regionalnego, które ostatecznie wspierają wkład wszystkich regionów w krajowe wyniki gospodarcze, dobrobyt, zrównoważenie środowiskowe, odporność i zmniejszanie nierówności regionalnych;
- b) integracja perspektywy terytorialnej w ramach uzupełniającego się zestawu polityk sektorowych, inwestycji i usług publicznych w celu zapewnienia ich wzajemnego wzmocnienia oraz zgodności celów polityki sektorowych i polityki rozwoju regionalnego;
- c) wykorzystanie specyficznej przewagi konkurencyjnej i absolutnej każdego regionu na poziomie krajowym i międzynarodowym, a także endogenicznych czynników wpływających na produktywność, dobrobyt i zrównoważenie środowiskowe;
- d) umieszczenie dobrobytu ludzi w centrum polityki rozwoju regionalnego poprzez ukierunkowanie i zaspokojenie konkretnych potrzeb wszystkich populacji, w tym grup wrażliwych, niedostatecznie reprezentowanych lub marginalizowanych;
- e) wspieranie regionów w opracowywaniu rozsądnych podejść w celu zwiększenia atrakcyjności regionów dla międzynarodowych inwestorów, talentów i odwiedzających oraz promowanie ich integracji z globalnymi rynkami i łańcuchami wartości.

2. Ukierunkowanie działań politycznych na odpowiednią skalę terytorialną w celu uwzględnienia wszystkich rodzajów współzależności między regionami i w ich obrębie, w tym poprzez partnerstwa korzystne dla wszystkich, poprzez:

- a) uwzględnienie obszarów funkcjonalnych, jako uzupełnienie ustalonych granic administracyjnych samorządów terytorialnych, które odzwierciedlają potencjalne powiązania gospodarcze, społeczne i środowiskowe na różnych terytoriach;
- b) integrację obszarów miejskich i wiejskich, w tym poprzez wspólne strategie, w celu zmaksymalizowania ich synergii, zwiększenia produkcji dóbr publicznych, osiągnięcia korzyści skali w świadczeniu usług publicznych oraz rozwijania nowych możliwości gospodarczych i społecznych.

3. Aktywnie współpracować ze społecznościami regionalnymi i lokalnymi oraz zainteresowanymi stronami w całym cyklu kształtowania polityki w celu gromadzenia i współtworzenia wiedzy potrzebnej do określenia potrzeb regionów i wykorzystania ich szczególnych atutów poprzez:

- a) tworzenie środowiska sprzyjającego procesom partycypacyjnym i deliberacyjnym z udziałem wszystkich zainteresowanych stron oraz społeczności regionalnych i lokalnych, w tym obywateli, społeczeństwa obywatelskiego, sektora prywatnego, grup pracowniczych, instytucji finansowych i edukacyjnych oraz partnerów społecznych, dysponujących odpowiednimi możliwościami i zasobami;
- b) promowanie strategicznych kanałów komunikacji, przejrzystości i dostępu do jasnych, kompletnych, aktualnych, wiarygodnych i istotnych informacji, danych i dowodów.

4. Wykorzystanie regionalnej polityki rozwoju w celu przeciwdziałania asymetrycznemu wpływowi globalnych megatrendów i wstrząsów oraz zapewnienia zrównoważonej i sprawiedliwej zielonej transformacji poprzez:

- a) wspieranie osiągnięcia zerowej emisji dwutlenku węgla netto i zielonej transformacji w regionach, w tym poprzez promowanie ekologicznych innowacji i inwestycji, wspieranie działań i finansowania w dziedzinie klimatu na szczeblu niższym niż krajowy oraz wspieranie przyjmowania strategii gospodarki o obiegu zamkniętym;
- b) zwiększanie dostępu do infrastruktury cyfrowej, solidnych ram zarządzania danymi, umiejętności, zwiększanie zdolności, zmniejszanie przepaści cyfrowej między obszarami miejskimi i wiejskimi oraz wykorzystywanie możliwości związanych z cyfryzacją we wszystkich miejscach;
- c) wspieranie regionów w dostosowywaniu się do zmian demograficznych, w tym w celu zapewnienia zrównoważonego i sprawiedliwego świadczenia usług, przy jednoczesnym promowaniu innowacji i elastyczności oraz zarządzaniu kompromisami między kosztami świadczenia usług a dostępem;
- d) ustanowienie celów i priorytetów rozwoju regionalnego, które wykorzystują synergie i równoważą kompromisy między przemianami;
- e) zapewnienie, że polityki rozwoju regionalnego, decyzje inwestycyjne i praktyki zarządzania publicznego są przyszłościowe, perspektywiczne, elastyczne i zwinne, aby lepiej przewidywać i przygotowywać się na krótko- i długoterminowe zmiany oraz budować odporność wszystkich miejsc.

5. Promowanie dostępności i jakości porównywalnych w skali międzynarodowej danych i wskaźników w różnych skalach terytorialnych w celu informowania o polityce rozwoju regionalnego i tworzenia dowodów na potrzeby podejmowania decyzji poprzez:

- a) poprawę dostępności, przystępności i szczegółowości wskaźników na poziomie niższym niż krajowy dotyczących warunków demograficznych, społeczno-gospodarczych, środowiskowych i finansowych oraz dobrobytu we wszystkich typach regionów i zgodnie z międzynarodowymi standardami i definicjami, w tym poprzez oficjalne badania statystyczne i dane administracyjne oraz klasyfikacje terytorialne;
- b) promowanie przyjęcia międzynarodowych standardów związanych z opracowywaniem statystyk na szczeblu niższym niż krajowy w odpowiednich dziedzinach polityki rozwoju regionalnego, w tym w odniesieniu do globalnych przemian i megatrendów, takich jak zmiany demograficzne, cyfryzacja, wyzwania związane z klimatem i różnorodnością biologiczną oraz globalizacja;
- c) wykorzystanie pełnego potencjału inteligentnych, dużych i otwartych danych, w tym danych geoprzestrzennych, jako źródeł oficjalnych statystyk dotyczących danych i wskaźników na szczeblu niższym niż krajowy, w celu ugruntowania i umożliwienia podejmowania decyzji dotyczących polityki rozwoju regionalnego w oparciu o aktualne i wysokiej jakości informacje i dowody, przy jednoczesnym zapewnieniu należytego zarządzania danymi, w szczególności w celu ochrony prywatności osób fizycznych.

6. Ustanowienie solidnych ustaleń dotyczących wielopoziomowego zarządzania w celu wspierania spójnej polityki rozwoju regionalnego poprzez:

- a) przyjęcie skutecznych metod i instrumentów w celu koordynowania opracowywania i wdrażania polityki rozwoju regionalnego między krajowymi i niższymi szczeblami administracji oraz zainteresowanymi stronami, tak aby zarządzać ich wzajemną zależnością i zapewnić, że potrzeby i konsekwencje dla różnych regionów są brane pod uwagę przez różne obszary polityki, które wpływają na ich perspektywy i wyniki;
- b) wykorzystanie mechanizmów ułatwiających koordynację międzysektorową na szczeblu krajowym i niższym niż krajowy, takich jak m.in. strategiczne ramy inwestycji publicznych, międzywydziałowe/ministerialne komitety i programy, wspólne fundusze inwestycyjne oraz harmonizacja zasad programowych;
- c) zapewnianie zachęt i poszukiwanie możliwości współpracy międzyjurysdykcyjnej między władzami szczebla niższego niż krajowy w celu poprawy i umożliwienia komplementarności polityki rozwoju regionalnego, w tym poprzez ustalenia dotyczące zarządzania metropolitalnego, partnerstwa miejsko-wiejskie, współpracę międzygminną, międzyregionalną i transgraniczną;
- d) zachęcanie do stosowania i przyjmowanie innowacyjnych mechanizmów koordynacji między szczeblami administracji i pomiędzy nimi oraz oddolnych inicjatyw na rzecz rozwoju regionalnego, w tym poprzez eksperymentalne podejścia do zarządzania i nowe rodzaje partnerstw.

7. Wzmocnienie zdolności administracyjnych, strategicznych i technicznych w zakresie opracowywania i wdrażania polityki rozwoju regionalnego na szczeblu krajowym i niższym niż krajowy, poprzez:

- a) ciągle określanie umiejętności i kompetencji niezbędnych do prowadzenia i realizacji skutecznej polityki rozwoju regionalnego, w szczególności na szczeblu niższym niż krajowy, zwłaszcza w zakresie planowania strategicznego, regulacji, zarządzania polityką i programami, oceny projektów, zamówień publicznych, finansów i budżetowania, inwestycji infrastrukturalnych, instrumentów inwestycji publiczno-prywatnych, zarządzania danymi, angażowania interesariuszy, budowania partnerstw oraz monitorowania i ewaluacji, przy jednoczesnym uwzględnieniu obecnych i przyszłych potrzeb i wyzwań;
- b) zapewnienie kultury uczenia się, która wspiera politykę rozwoju regionalnego, w tym poprzez zapewnianie możliwości uczenia się i zachęcanie do ciągłego szkolenia, wymiany doświadczeń, uczenia się poprzez działanie i innowacje, zgodnie z polityką rozwoju regionalnego i celami organizacyjnymi.

8. Mobilizowanie zdywersyfikowanych, zrównoważonych i trwałych zasobów finansowych w celu odpowiedniego finansowania polityki rozwoju regionalnego na poziomie krajowym i niższym niż krajowy, poprzez:

- a) dostosowanie finansowania rozwoju regionalnego do celów polityki rozwoju regionalnego na szczeblu krajowym i regionalnym;
- b) powiązanie priorytetów polityki rozwoju regionalnego z procesami budżetowania, w szczególności z ramami budżetowania kapitałowego dla inwestycji infrastrukturalnych, w celu zaspokojenia potrzeb rozwoju regionalnego w opłacalny, skoordynowany i spójny sposób;
- c) skuteczne łączenie narzędzi fiskalnych na rzecz rozwoju regionalnego, w tym systemów podatkowych, transferów i mechanizmów wyrównawczych oraz funduszy rozwoju regionalnego, w celu wspierania bardziej proaktywnego podejścia do rozwoju regionalnego;

- d) mobilizowanie, łączenie i zwiększanie komplementarności między tradycyjnymi i innowacyjnymi źródłami finansowania na szczeblu międzynarodowym, krajowym i niższym niż krajowy w celu wspierania inwestycji publicznych, które są dobrze zaprojektowane i wspierają cele rozwoju regionalnego.

9. Promowanie uczciwości, przejrzystości i odpowiedzialności w polityce rozwoju regionalnego w celu zapewnienia efektywnego wykorzystania zasobów publicznych i wzmocnienia zaufania do rządów krajowych i regionalnych poprzez:

- a) wdrażanie mechanizmów odpowiedzialności, które promują kontrolę publiczną, w tym poprzez strategię i inicjatywy w zakresie przejrzystości i otwartego rządu;
- b) rozpowszechnianie wśród społeczeństwa dokładnych, aktualnych, wiarygodnych i przyjaznych dla użytkownika informacji na temat wpływu polityki rozwoju regionalnego i wykorzystania funduszy na rozwój regionalny;
- c) zapewnienie, że ramy prawne i regulacyjne wspierają cele polityki rozwoju regionalnego, w szczególności poprzez zmniejszenie niepotrzebnych obciążeń regulacyjnych lub innych obciążeń administracyjnych.

10. Wspieranie solidnych mechanizmów zarządzania wynikami, które promują politykę rozwoju regionalnego opartą na dowodach, poprzez:

- a) monitorowanie wdrażania i ocenę wpływu polityki rozwoju regionalnego oraz warunków, w których może ona być skuteczna, przy użyciu solidnego projektu oceny, w tym realistycznego i jasnego zestawu wskaźników;
- b) systematyczne wykorzystywanie danych i dowodów z monitorowania i ewaluacji w celu lepszego zrozumienia i komunikowania wyników i skutków polityki w perspektywie krótko- i długoterminowej, oceny spójności różnych polityk w świetle celów rozwoju regionalnego oraz informowania o nowych inicjatywach politycznych.

III. **ZACHĘCA** odpowiednie zainteresowane strony do promowania i stosowania niniejszego Zalecenia.

IV. **WZYWA** Sekretarza Generalnego do rozpowszechniania niniejszego Zalecenia.

V. **ZACHĘCA** Przystępujących do rozpowszechniania niniejszego Zalecenia na wszystkich szczeblach rządowych.

VI. **WZYWA** podmioty niebędące Przystępującymi do uwzględnienia i przestrzegania niniejszego Zalecenia.

VII. **ZLECA** Komitetowi ds. Polityki Rozwoju Regionalnego, aby:

- a) służyć jako forum wymiany informacji, doświadczeń i praktyk w zakresie polityki rozwoju regionalnego związanych z wdrażaniem niniejszego Zalecenia;
- b) wspierał wysiłki podmiotów stowarzyszonych na rzecz wdrożenia niniejszego Zalecenia poprzez opracowanie zestawu narzędzi; oraz
- c) składał Radzie sprawozdania z wdrażania, rozpowszechniania i ciągłej przydatności niniejszego Zalecenia nie później niż pięć lat po jego przyjęciu, a następnie co najmniej raz na dziesięć lat.

O OECD

OECD jest wyjątkowym forum, na którym rządy współpracują w celu sprostania gospodarczym, społecznym i środowiskowym wyzwaniom globalizacji. OECD jest również liderem w wysiłkach na rzecz zrozumienia i pomocy rządów w reagowaniu na nowe wydarzenia i obawy, takie jak ład korporacyjny, gospodarka informacyjna i wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa. Organizacja zapewnia środowisko, w którym rządy mogą porównywać doświadczenia polityczne, szukać odpowiedzi na wspólne problemy, identyfikować dobre praktyki i pracować nad koordynacją polityk krajowych i międzynarodowych.

Kraje członkowskie OECD to: Australia, Austria, Belgia, Kanada, Chile, Kolumbia, Kostaryka, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Węgry, Islandia, Irlandia, Izrael, Włochy, Japonia, Korea, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Meksyk, Holandia, Nowa Zelandia, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Słowacka, Słowenia, Hiszpania, Szwecja, Szwajcaria, Turcja, Wielka Brytania i Stany Zjednoczone. Unia Europejska uczestniczy w pracach OECD.

Instrumenty prawne OECD

Od czasu utworzenia OECD w 1961 r. w jej ramach opracowano około 460 istotnych instrumentów prawnych. Obejmują one akty OECD (tj. decyzje i zalecenia przyjęte przez Radę OECD zgodnie z Konwencją OECD) oraz inne instrumenty prawne opracowane w ramach OECD (np. deklaracje, umowy międzynarodowe).

Wszystkie istotne instrumenty prawne OECD, zarówno obowiązujące, jak i uchylone, są wymienione w internetowym Kompendium Instrumentów Prawnych OECD. Są one przedstawione w pięciu kategoriach:

- Decyzje są przyjmowane przez Radę i są prawnie wiążące dla wszystkich członków, z wyjątkiem tych, którzy wstrzymali się od głosu w momencie ich przyjęcia. Określają one konkretne prawa i obowiązki oraz mogą zawierać mechanizmy monitorowania.
- Zalecenia są przyjmowane przez Radę i nie są prawnie wiążące. Stanowią one polityczne zobowiązanie do przestrzegania zawartych w nich zasad i wiążą się z oczekiwaniem, że członkowie dołożą wszelkich starań, aby je wdrożyć.
- Merytoryczne dokumenty końcowe są przyjmowane raczej przez poszczególne wymienione państwa przystępujące, a nie przez organ OECD, jako wynik spotkania ministerialnego, spotkania wysokiego szczebla lub innego spotkania w ramach Organizacji. Zwykle określają one ogólne zasady lub długoterminowe cele i mają uroczysty charakter.
- Umowy międzynarodowe są negocjowane i zawierane w ramach Organizacji. Są one prawnie wiążące dla stron.
- Porozumienia, uzgodnienia i inne: z czasem w ramach OECD opracowano kilka innych rodzajów istotnych instrumentów prawnych, takich jak Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, Międzynarodowe porozumienie w sprawie zasad transportu morskiego oraz Zalecenia Komitetu Pomocy Rozwojowej (DAC).